

prázdninové dvojčíslo

**Byty v H-bloku
už dostávají podobu**

(str. 2)

**Ve škole se odehrává
miliónová investice**

(str. 3)

**Město pořídilo
další H-taxi**

(str. 3)

**Chytrý mobil pomohl
při nehodě**

(str. 5)

**Tipy na letní výlety
do okolí**

(str. 12)

KRIMI SLOUPEK

Muž si ustlal před úřadem

Muž bez domova si jako místo pro odpolední šlofik vybral boční vstup do budovy městského úřadu v Hanušovicích. Na výzvy městské policie reagoval rychle – sbalil si vše, co měl u sebe a přemístil se jinde. Snad do míst, kde se mu spalo pohodlněji.

Podivný motocykl ohrožuje chodce

Elektromotocykl, nebo spíš tříkolka zelené barvy opakovaně ohrožuje chodce v Hanušovicích. Muž, který se strojem do města dojíždí z Lipové, jezdí po chodníku, má stroj ve špatném stavu a například bezdůvodně troubí na veřejnosti. Městská policie ho řešila opakovaně a bude v tom pokračovat dál.

Policie děkuje za spolupráci

Díky spolupráci s veřejností se městská policie podařilo vypátrat dodávku, která v Zábřežské ulici nabourala do zaparkovaného auta. Všechny podklady pak předala dopravnímu inspektorátu v Šumperku, který celý případ dořeší. Za spolupráci městská policie lidem děkuje. (jk)

H-blok rychle narůstá. Byty dostávají jasné obrysy

Dělníci v Hanušovicích rychle pracují na stavbě prvních dvou bytových domů H-blok. Většina hrubé stavby v exteriéru už je hotová, teď se práce soustřeďují mimo jiné i na vnitřní dispozice bytů.

„Aktuálně se pracuje třeba na nových podlažích, rozvodech sítí a podobně,“ uvedl Ondřej Vilček, předseda bytového družstva H-blok.

V Hanušovicích teď vzniká 34 nových bytů různých velikostí, přičemž naprostá většina z

nich je už rozprodaná. Několik bytových jednotek si radnice nechala pro seniory a takzvané strategické profese, mezi které patří třeba lékaři nebo učitelé.

„Nyní připravujeme stavbu dalších bytových domů, přičemž zájemci o další byty se už mohou opět hlásit. Nabízíme jim výhodné financování a stále také platí výhodnější podmínky pro mladé rodiny,“ dodal Ondřej Vilček. (jk)

Pozor. Tady platí třicítka a přednost zprava

Školní ulice je klidovou zónou. Proto tam platí přednost zprava a maximální rychlost třicet kilometrů za hodinu. Dost řidičů to zatím nerespektuje.

„Ve Školní ulici je zvýšený pohyb chodců, hlavně dětí. Proto zde byla snížena rychlost a platí přednost zprava. Motoristy na to upozorňují dopravní značky,“ připomněla Ivana Vlachovská, velitelka Městské policie Hanušovice.

Nad dodržováním pravidel silničního provozu dohlíží právě strážníci. Bohužel, ne všichni motoristé nižší rychlost a přednost zprava respektují.

„Rychlost ve Školní ulici měříme pravidelně.

Chtěla bych řidiče poprosit, aby pravidla silničního provozu brali opravdu vážně,“ dodala Vlachovská. (jk)

► Děkuje všem řidičům a řidičkám, kteří ve Školní ulici dodržují „třicítku“ a přednost zprava. Foto: red

Rockový festival mění místo. Bude v Jesenické ulici

Benefiční rockový festival Rot Kart Fest se nakonec neuskuteční v H-paku, jak bylo původně zamýšleno, ale na louce v Jesenické ulici. Tedy na stejném místě, kde se letos poprvé uskutečnil Formanský den. Akce potrvá od 21. do 22. srpna.

„Louka v Jesenické ulici se pro pořádání podobných akcí velmi osvědčila. V případě rockového festivalu půjde o dobročinný projekt

– výtěžek ze sbírky zamíří na podporu rodině Romana Karase z Hanušovic,“ upozornil Ondřej Vilček, který za město na pořádání festivalu spolupracuje.

Festival se koná pod záštitou starosty města Marka Kostky. Ve čtvrtek 20. srpna se odehraje zahajovací večírek, který bude pro návštěvníky zdarma. Lidé budou moci na benefici přispívat formou transparentního účtu.

„Benefici pořádá neziskový a řádně vedený spolek. Máme transparentní účet, kam se může každý podívat, jak s penězi hospodaříme a že je dáváme opravdu tam, kam jsme slíbili,“ dodal Roman Šťastný, pořadatel festivalu.

Hlavní část hudebního programu se odehraje 21. a 22. srpna. Na louce v Jesenické ulici zahrají například Argema, Turbo, Komunál a poprvé i dvě zahraniční kapely. (jk)

hanušovice

Slovo starosty

Vážení čtenáři, myslím, že je toho spousta, co se děje – pokračujeme v investicích do rozvoje města, pracujeme na modernizaci školní tělocvičny, pořídili jsme novou údržbovou techniku, vysazujeme a ve vedrech zaléváme zeleň.

Všechny tyto kroky, a ve skutečnosti jich je mnohem víc, působí možná trochu nesourodě. Jenže sourodě jsou, a to velmi. Cokoli, co děláme, děláme pro náš společný domov – Hanušovice.

Každá investice, každý záměr, vize nebo plán mají svůj účel – pokračovat v proměně Hanušovic v moderní město, kde se dobře žije nám a bude dobře žít i generacím, které přijdou po nás.

Možná to nejde tak rychle, jak bychom si přáli. A možná to nejsou cíle, které jdou splnit za jeden rok. A třeba spoustu z toho, co děláme dnes, ocení až naše děti a vnoučata. Je to ale jediný cíl, který pro naše město a naši budoucnost má opravdu smysl.

Marek Kostka,
váš starosta

Rekonstrukce tělocvičny pokračuje rychlým tempem

V polovině července byla tělocvična základní školy k nepoznání – všude kmitali řemeslníci, kteří pracují na její modernizaci. Hala například přišla o původní podlahu, dostane totiž zcela novou. Dále probíhá rekonstrukce sociálních zařízení, šaten i kabinetů ve škole. Kromě toho přibude i nové osvětlení a bude se také malovat.

„Firma aktuálně pracuje na demontáži původního vybavení, dělají se také nové rozvody elektroinstalace,“ uvedl Marek Kostka, starosta Hanušovic.

Město investuje do modernizace tělocvičny milióny korun. Část nákladů půjde přímo z městského rozpočtu, zbytek pokryjí dotace, které se město na rekonstrukci po-

dařilo získat.

„Celý projekt chceme dokončit tak, aby ještě před začátkem podzimu mohly děti sportovat v nově opravené tělocvičně. Harmonogram prací se zatím daří držet, takže pokud se nestane nic mimořádného, bude tělocvična připravená na přelomu září a října,“ dodal Kostka. (jk)

Radnice chce omezit problémové nájemníky. Koupila kvůli tomu tři byty

Město Hanušovice je novým vlastníkem tří bytů v domě č. p. 256 u vlakového nádraží. Jedná se o dům, který je dlouhodobě terčem stížností občanů.

„Tím, že jsme koupili byty, jsme se zároveň stali také členy společenství vlastníků bytových jednotek. Díky tomu teď může radnice ovlivňovat třeba to, jaká pravidla

budou muset nájemníci dodržovat,“ vysvětlil strategii města jeho starosta Marek Kostka.

Záměr radnice je jasný – zbavit se problémových nájemníků. Jako druhý krok, po koupi bytových jednotek, instaluje radnice do bytového domu nové bezpečnostní kamery.

„Ty budou napojené přímo na městskou policii. Jde o další způsob, jak chceme zlepšit situaci v této části města,“ dodal starosta Kostka.

Takzvané problémové byty nejsou v majetku města, ale soukromých osob. Proto zodpovědnost za to, jak nájemní byty i jejich okolí vypadají, leží především na nich. (jk)

Zahrádka je hlavně relax. Největší radost mám hlavně z rajčat, říká předseda zahrádkářů Petr Bergmann

Zahrádkářská kolonie v Hanušovicích patří k místům, kde lidé tráví volný čas, pěstují ovoce a zeleninu a odpočívají od každodenního shonu. O tom, jak spolek funguje i co dnes zahrádkáře nejvíce zaměstnává, jsme si povídali s předsedou zahrádkářů Petrem Bergmannem.

Kolik členů má váš spolek?

Máme přibližně 107 členů.

Tolik?!

Ano (smích). Každý z nich má pronajatou zahrádku. Někteří mají dokonce dvě.

Jsou mezi zahrádkáři spíše senioři, nebo přicházejí i mladší lidé?

Je to tak půl na půl. Máme starší i mladší členy, věkové složení je poměrně vyrovnané.

Co podle vás lidi na zahrádkaření nejvíce přitahuje?

Především je to odpočinek a relax. Samozřejmě si spousta lidí vypěstuje vlastní zeleninu nebo ovoce, ale hlavním důvodem je možnost vypnout, být venku a dělat něco, co člověka baví.

Jak vlastně funguje přidělování zahrádek?

Pozemky nevlastníme. Máme je dlouhodobě pronajaté od města. Když se některá zahrádka uvolní nebo ji chce její uživatel prodat, snažíme se najít nového zájemce.

Jak hodnotíte spolupráci s městem?

Funguje to výborně. Díky podpoře radnice jsme například pořídili velkou nerezovou nádrž na vodu o objemu 25 kubíků, která slouží k zavlažování zahrad. Jsme za to moc rádi.

Co vás osobně na zahrádkaření baví nejvíce?

Ten klid a možnost si odpočinout. Samozřejmě jsou s tím spojené i starosti. Občas musíme řešit členy, kteří se o své zahrádky nestarají tak, jak bychom si představovali. Snažíme se, aby zahrádky i jejich okolí vypadaly hezky.

To znamená, že se staráte nejen o samotné zahrady?

Přesně tak. Naše péče nekončí tam, kde končí hranice záhonku. Pečujeme také o okolí zahrad, aby celé místo působilo pěkně.

S čím je teď v létě nejvíce práce?

Jednoznačně se zaléváním. Kvůli horkému počasí je potřeba zalévat téměř pořád. Hodně práce je také se sekáním trávy a celkovou údržbou pozemků.

Máte nějakou nejoblíbenější plodinu?

Nejvíce se vždy těším na vlastní rajčata. Ta z obchodu se s nimi nedají srovnat. A samozřejmě domácí brambory, ty mají také úplně jinou chuť. (jk)

Ptejte se starosty

**Vážené sousedky a sousedé,
milí spoluobčané,**

zajímá vás něco, co se týká života v Hanušovicích? Nebo třeba nevíte, kam se obrátit s prosbou o radu? Teď vám možná vytrhneme trn z paty. Na e-mailovou adresu **noviny@hanusovice.info** stačí poslat dotaz, který vás zajímá. Na radnici zjistíme odpověď, a tu zde otiskneme, aby se ostatní už nemuseli ptát na totéž.

Dotaz:

Proč z autobusových zastávek zmizely boční stěny? Co je to za nápad?

Děkuji za odpověď.

R. S.

Odpověď:

Dobrý den,

děkuji za dotaz. Radnice upravila některé autobusové zastávky ve městě, které se v minulosti opakovaně stávaly místem setkávání problémových skupin – opilců nebo uživatelů jiných návykových látek. Ze zastávek jsme proto nechali odstranit boční stěny. Zkušenosti z ostatních měst ukazují, že podobná opatření fungují.

V některých zastávkách se pravidelně scházeli lidé k popíjení alkoholu, přespávání nebo jiným nevhodným aktivitám. Chtěli jsme tomu zabránit, a proto jsme prostor otevřeli. Díky odstranění bočnic je do zastávek dobře vidět, což by mělo podobné chování omezit.

Do některých zastávek už lidé ani nechťeli chodit, protože uvnitř opravdu nebylo nic

hezkého k vidění. Věřím, že tohle opatření zabere. Střechy jsme samozřejmě ponechali, takže před nepřízní počasí budou lidé čekající na autobus chráněni.

Když to shrnu všechno do jedné věty – k čemu městu byly kompletně zakryté zastávky, kam se stejně báli lidé chodit. Věřím, že takto budou zastávky lépe sloužit svému účelu.

Marek Kostka,
váš starosta

Chytrý mobil pomohl řidiči. Sám zavolal záchranáře

Díky chytrému mobilnímu telefonu, který sám rozpozná dopravní nehodu, se mohli hanušovičtí hasiči rychle dostat k řidiči nákladáku, jehož vůz se převrátil ve středu 15. července večer mezi obcemi Vlaské a Malá Morava.

„Naše jednotka provedla ošetření řidiče před příjezdem zdravotnické záchranné služby a následně společně s HZS Králíky a Šumperk zabezpečila místo nehody,“ uvedl František Ambroz, velitel hanušovičských hasičů.

Řidič se při nehodě zranil a z kabiny mu

pomohli lidé, kteří v místě pracují na opravě silnice.

„Funkce detekce nehod v některých telefonech automaticky rozpozná vážnou dopravní nehodu. Pokud do 20 sekund nereagujete na výzvu na displeji, zařízení samo vytočí linku tísňového volání a zašle záchranným složkám vaši polohu,“ dodal Ambroz.

Havarovaný nákladák vezl na korbě 23 tun piskovce a v jeho nádržích bylo v době nehody zhruba pět set litrů nafty. (jk)

Z deníku hasiče

Strom musel pryč

Další zásah u spadlého stromu, tentokrát ve Vysokých Žibřidovicích, podnikli hanušovičtí hasiči 4. července. Likvidace popadaných dřevin patří mezi nejčastější důvody výjezdu našich hasičů.

Zvýšené nebezpečí požárů už neplatí

Zhruba dva týdny platil v celém Olomouckém kraji zákaz rozdělávání ohňů kvůli velkému suchu. Omezení skončilo 8. července. Nedostatek srážek ale trápí region stále.

Hasiči na dětském dnu

Nejen prací živ je hasič. Svoji techniku a dovednosti předvedli hanušovičtí hasiči na dětském dnu 27. června. Děkuje za ukázkou. (jk)

hanušovice

Město pořídilo nové H-taxi

Hanušovická radnice pořídila druhý automobil, který z kvalitní služby H-taxi. Využívají ji především senioři k cestě k lékařům, na úřady, za nákupy, kulturou. Moderní vůz nahradí jeden ze starších automobilů, který už dosluhoval.

„H-taxi se velmi osvědčilo, a protože poptávka po něm rostla, pořídili jsme druhý vůz. Navíc tuto službu za úplatu zajišťujeme také pro sousední Jindřichov,“ připomenul Marek Kostka, starosta Hanušovic.

Službu H-taxi zavedla radnice před několika lety a původně fungovala s dotační podporou. Po jejím skončení se letos vedení města rozhodlo, že i bez dotací bude provoz městských taxíků pokračovat.

„Na provoz H-taxi přispívá město ze svého rozpočtu. To si může dovolit také proto, že již nedotujeme odvoz odpadů, a proto tyto ušetřené peníze můžeme investovat na prospěšnější věci, pro větší komfort občanů. Museli jsme upravit cenu jízdného, ale jednalo se o zdražení v řádu jen několika procent,“ dodal starosta Kostka. (red)

Obavy se naplnily. Včelaři přijdou o celé včelnice

► Nemocná včelstva, a v některých případech i ta zdravá ze stejné včelnice, musejí včelaři usmrtit a spálit. Foto: red

OKRES – Hniloba včelího plodu řadí na Šumpersku nejvíc v rámci celého Česka. Veterináři zjistili nemoc na šesti včelnicích. Nemocné, ale i zdravé včely musí chovatelé utratit.

„Předloni jsem měla tři nemocná včelstva na včelnici, kde jich bylo celkem padesát. Spálit jsme museli všechny,” vzpomíná na předloňskou událost jedna ze včelařek, u které veterináři hnilobu objevili.

Letos jsou nová ohniska na Staroměstsku, Hanušovicku, ve Velkých Losínách a v okolí Sobotína.

Veterináři teď pracují na tom, aby stát drakonická opatření v případě prokázání hniloby včelího plodu zmínil. Řada včelstev se totiž s chorobou dokáže vypořádat sama a roli hraje i fakt, že likvidace včelstev a následné kompenzace včelařům stojí stát nemalé peníze. (jk)

Bobři se zabydleli v nivě Branné. V Jeseníkách už mají šest teritorií

HANUŠOVICKO – Bobři evropský se stále více zabydlují v Jeseníkách. Jedno z jejich nejvýznamnějších útočišť vzniklo v nivě řeky Branné na Hanušovicku. Celkem letos ochránci přírody evidují v Chráněné krajinné oblasti Jeseníky šest bobřích teritorií.

Podle Agentury ochrany přírody a krajiny

ČR jsou bobři důležitými pomocníky při obnově krajiny. Stavbou hrází a mokřadů zadržují vodu, zpomalují její odtok, omezují erozi a vytvářejí cenné prostředí pro ryby, obojživelníky, ptáky i další živočichy.

Bobr evropský byl na území dnešního Česka v 18. století vyhuben. Do přírody se

začal vracet až v druhé polovině minulého století a dnes u nás žije více než 15 tisíc jedinců. Ochránci přírody připomínají, že přestože mohou bobři místy způsobovat škody, jejich význam pro zadržování vody v krajině a podporu biodiverzity je mimořádný. (jk)

Uvolněný přívěs pro koně zastavil železniční dopravu

Zhruba na hodinu stála ve čtvrtek 2. července železniční doprava mezi Hanušovicemi a Jeseníkem. Důvodem byla kuriózní nehoda, kdy se řidiče v Potůčnicku uvolnil přívěs pro koně, který sjel do kolejí.

„Při projetí mírné pravotočivé zatáčky se řidiče vlivem špatného technického stavu prázdný přívěs uvolnil, samovolně pokračoval v jízdě vlevo mimo komunikaci, a zastavil se o železniční násep,” dodala k případu podrobnosti policejní mluvčí Miluše Zajícová.

Nehoda se naštěstí obešla bez zranění. S vyproštěním přívěsu museli pomáhat přivolání hasiči. Železniční koleje nebyly nehodou poškozeny, a tak se po vyproštění vozíku mohly dát vlaky znovu do pohybu. (jk)

lanušovice

						3		7
		4						6
	5			4	7			9
	7			9	4			
		8	5		2	6		
			7	1			2	
3			9	6			5	
9						4		
2		1						

2								5
								1
	5		9	7		2		
		8		9	1	5		
	9		3	4	7		1	
		1	6	8		7		
		4		1	3		2	
7								
3								9

7						2		
				3	9	1		8
8	3		4				6	
		8				4	1	
				6				
	2	1				8		
	8				1		5	2
3		2	6	9				
		6						4

			6					
	5	3		2			7	
			1			2		
9				3	8			
		6				7	9	
				4		5		
4								1
	6	7					3	
	1			9			5	

					4	5		
7							1	
8					1		6	
1	2	9						
			8					9
				3				
	4		9			2		
		6	5			1		
		5			6		3	4

			8	9			7	4
2		7						
8				6				
	9		5				6	
	3		6		8			9
1	5							
6								2
						8	5	
				4	2			

Vzpomínky

Dne 29. července 2026 vzpomeneme
na nedožitě 79. narozeniny pana

Bohumila Mrázka z Potůčnicku.

S láskou vzpomíná celá rodina.

Dne 3. července 2026 uplynulo 15 let,
co nás navždy opustila naše milovaná maminka,
babička a prababička paní

Anna Matysová.

A dne 22. června 2026 jsme vzpomněli
na nedožitě 75. narozeniny naší sestry, také

Anny Matysové,

která nám odešla 11. listopadu 2012,
rok po úmrtí maminky.

Kdo jste je znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

S láskou dcery, sestry, Jana a Vlasta
a vnuci Ondřej, Robert a Jan.

*Tato svíčka dnes hoří pro Tebe,
posíláme tichou vzpomínku do nebe.*

*Utichlo srdce, zůstal jen žal,
kdo měl tě rád, vzpomíná dál.*

Dne 2. 10. 2026 vzpomeneme
10. smutné výročí úmrtí pana

Zdeňka Chrudiny.

S úctou a láskou stále vzpomíná manželka
a dcery s rodinami.

Dne 9. 8. 2026 vzpomeneme nedožitě 70. narozeniny
našeho milovaného manžela a tatínka pana

Josefa Škody z Mladkova,

rodáka z Vysokých Žibřidovic.

Dne 14. 5. 2026 jsme vzpomněli jeho 23. výročí úmrtí.

Nikdy nezapomenou manželka Jitka
a děti Josef a Lucie a ostatní rodina.

*Kdo v srdci žije, neumírá
A láska zůstává
– ta smrti nezná.*

Vzpomínka na Ing. Václava Zmeškala

Poprvé jsme se spolu seznámili po nástupu do zaměstnání u Státního
statku Hanušovice, a to v šedesátých letech minulého století.

Každý z nás na ředitelství podniku zastával jiný úsek činnosti. Pan
Václav zastával ve své odbornosti stavební funkci a to hlavně
jako vedoucí stavebního oddělení. Pokud vím, tak u podřízených
byl oblíben. Vyžadoval odpovědný přístup k práci a dobré pracovní
výsledky.

Pro známost jeho osobnosti na veřejnosti a na základě volebních
výsledků byl zvolen do funkce starosty města Hanušovice. V této

odpovědné funkci bezesbytku plnil všechny úkoly a povinnosti
ve prospěch města a občanů bez ohledu na čas. Nic neponechával
náhodě. Vždy věci a problémy dotahoval do konce.

Osobně mohu říci, že v osobě Václava Zmeškala jsem měl velký vzor
pro jeho skromnost, nestrannost, dochvilnost, poctivost a pokoru.
Nikdy při své pracovní činnosti nehledal a nevyužíval žádné výhody
pro sebe. Proto na jeho osobu mám tuto pěknou vzpomínku.

J.Z.

Léto pod proudem: Dlouhé stráně spouští oblíbenou soutěž pro všechny výletníky

Vodní přečerpávací elektrárna Dlouhé stráně a další infocentra Skupiny ČEZ o prázdninách dětem zpestří objevování fascinujícího světa energetiky soutěží s podtitulem *Elektrina krok za krokem*. Zájemci mohou během léta zavítat kromě Dlouhých stránek také do dalších sedmi lo-

kalit rozmístěných po celé České republice.

Kolik vody denně přečerpají Dlouhé stráně? Jak vysoké jsou dukovanské chladičové věže? Proč se v Ledvicích v budoucnu nebude topit uhlím? Na tyto otázky běžně odpovídají zkušení průvodci elektráren Skupiny ČEZ. Podobné dotazy se ale mohou objevit

i v křížovce tradiční soutěže pro děti.

„Letní soutěž se stala hitem prázdnin. Pořádáme ji už řadu let a máme velkou radost z neutuchajícího zájmu, ať už ze strany nových návštěvníků, nebo těch, kteří se k nám za soutěží vrací každé léto,“ říká Vít Pavlík, vedoucí informačních center Skupiny ČEZ. *„I letos se účastníci mohou těšit na drobné dárky, tou největší odměnou pro ně ale zůstávají nabyté vědomosti.“*

Kartu s křížovkou si zájemci mohou vyzvednout u průvodce hned po příchodu do centra anebo ji lze naskenovat přes QR kód. Soutěž probíhá ve všech infocentrech elektráren ČEZ po dobu letních prázdnin a je určena dětem do 18 let.

Na své si přijdou malí i velcí

Infocentra umožňují veřejnosti interaktivně proniknout do principů výroby energie, ve většině elektráren je ale možné seznámit se i s její praktickou stránkou. S průvodci mají účastníci exkurzí přístup přímo do útrob provozu. Výklad obohacený elektrárenskými perličkami láká děti i dospělé na exkurzi po celý rok. Na vybraných lokalitách jsou navíc k dispozici VR brýle.

Vyberte si své
VYSNĚNÉ BYDLENÍ
ve městě na křižovatce Jeseníků

ATRAKTIVNÍ ŘEŠENÍ

MODERNÍ PROVEDENÍ

Vysoké standardy moderního bydlení, nadčasová estetika, elegantní charakter. Prostředí, kde se kvalita setkává s pohodlím.

ENERGETICKÁ NENÁROČNOST

Díky použití nejmodernějších standardů jsou objekty klasifikovány jako **Velmi úsporné**.

PODLAHOVÉ VYTÁPĚNÍ

Byty vytápěné podlahovým topením. Každá bytová jednotka bude opatřena vlastním termostatem pro nezávislou regulaci.

TŘÍDÍME, ŠETŘÍME!

Samozřejmostí pro každou bytovou jednotku je modernizovaný systém třídění odpadů v rámci městského projektu Třídíme, šetříme.

PARKOVÁNÍ PŘED DOMEM

Areál Hbloku nabídne dostatek parkovacích míst před domy pro všechny rezidenty.

SKLEPNÍ KÓJE

Každému bytu náleží sklepní kóje o průměrném rozměru 2.5 m². Nechybí ani společná místnost pro kočárky / kola.

www.hblok.info

KŘÍŽOVKA O CENY

H-taxi se v Hanušovicích mimořádně osvědčilo. Také proto teď (tajenka), který seniory odveze k lékaři i za nákupy.

Správné znění tajenky zasílejte na adresu noviny@hanusovice.info. Vylosovaného výherce, který se může těšit na věcné ceny, vyhlásíme v příštím vydání Háčka.

AUTOR: -VEVI-	DOMÁCKY IZABELA	2. ČÁST TAJENKY		NEHÝBAT SE	KARTAGINEC	INICIÁLY FOTBALISTY PANENKY	ŽELEZ		NEPOŘÁDEK	DOMÁCLY ALOIS	BOČNÍ STRANA	ZKRATKA OBVODNÍHO VÝBORU	KDO BĚDÁ		OHLEDNĚ	1. ČÁST TAJENKY	MEDAILE (HOVOROVĚ)
INICIÁLY HEREČKY DEVĚTĚ			NÁŠ HEREC SETNOUT				NADŮTEC PROVÁDĚT TAVBU							NÁSTROJ ŽENEC			
PATŘÍČÍ TOMU, KDO NĚKOHU ZASTUPUJE														LOTYŠSKÝ ŠACHISTA SARMAT			
ZAHRADNÍ STAVBA						MASTEK ŠPANĚLSKÝ TENISTA						RÁNA (HOVOROVĚ) PŮSOBIT BOLEST					
	BYT ŠVADLENOU AVIVÁŽNÍ PŘÍPRAVEK				JMÉNO DJOKOVIČE POSKY- TOVAT						ROVNOVÁHA ATLET						
NALÉVAT				NÁŠ ZPĚVÁK OBYVATEL HOR					ODBOŘNÍK V BOTANICE VYVALOVAT								
NÁZEV HLÁSKY N			ŘEŠIT HÁDKU TLOUCT					BULHARSKÝ PROZAIK DIVOČÁK							ZNAČKA VÁPNIKU NÁŠ ZPĚVÁK		
VYJADŘOVAT V NOTÁCH							GOTTOVO JMÉNO RYCHLE							PŘEDLOŽKA LITERÁRNÍ DÍLO			NÍŽKÁ ŽEĎ NAD HLAVNÍ ŘÍMSOU
PRACOVNÍ KOMBINEŽA						KARETNÍ SPODEK PRASKAT							SUROVÁ NAFTA DRUH SLITINY				
ŠTOURAT						NEZKUŠENÝ MLADÍK CIZOKRAJNÝ PTÁK						KOLOTÁNÍ OKOLO					
	NĚMECKÝ „UHOŘ“ VČELÍ PRODUKT				DRUH ÚČESU MUŽSKÉ JMÉNO						PISKLAVÝ HMYZ ČINIT						
TURECKÉ SÍDLO				POPOVÍDÁNÍ ŘÍČKA					NÁŠ HEREC PROVĚST HOD								
LATINSKÝ „A“			INDICKÁ MINCE POTŘÍŠNIT KAPKAMI					NÁŠ BÁSNIK TAHAT Z POCHVY							RUSKÝ SOUHLAS SMOTÁVAT		
UŽÍVAT DOPINK							KAZETA S BARVOU DO TISKÁRNÝ BÝT NUCEN							SOLMIZAČNÍ SLABIKA DRUH KOBERCE			OSOBNÍ ZAJMENO
	UBYTOVNÁ MOTORISTŮ KOPT					TITUL ŽENY DĚJEPIS (SLANG.)							KRUH PODZEMNÍ CHODBA				
DRAVÝ PTÁK						ŠKRTIT MOHUTNÝ JEŠTĚR						STRNUTÍ ŠÍJE HRDINA					
KULČKOVÉ POČÍTADLO					SVĚŠOVAT (ŘIDČEJ) DOMÁCKÝ ANTONÍN						PAPEŽSKÁ LISTINA ČESKÝ CYKLISTA					BOUŘLIVÝ POTLESK	DOMÁCKÝ RADOSLAV
ZDRHO- VADLO				ZATAJOVAT PRODÁVANÉ V OBALU					SOUČÁST POČÍTACĚ SAMSONOVA MILENKA								
PÍSEMNĚ ZHOOTOVENÍ NĚČEHO								ZDÁNÍ LITERÁRNÍ FORMY							ZKR. VOJEN. AKADEMIE HALASENÍ		
	SVÁŽENÍ	MYS V USA STŘEDOZEM. ROSTLINA					SIBÍRSKÝ JELEN ZKR. TLAKU KRVĚ							PLAZ POŘAD JIDEL			
HADÍ CITOSLOVCE			SLADKOVOD- NÍ RYBA ZNOJ			BYV. ČESKÁ MINCE THAJSKÁ MINCE							ČÍNSKÁ J. HMOTNOSTI LÁSKA				
SLOVESNÁ HORA						PRACOVNÍM SCHŮZE TU MÁŠ						SOUBOR ČÁSTÍ BÁSNICKÝ ZÁPOR					
KDO OPONUJE							PATŘÍČÍ ELENĚ										POMŮCKY: AAL, ATT, KELIM, KOLOT, MACE, MONAL, MOTET, MUT, TACITUS, TANAK, VÁPEČ
DOSTÁVAT SE TEČENÍM DOVNITŘ							ŘÍMSKÝ HISTORIK										

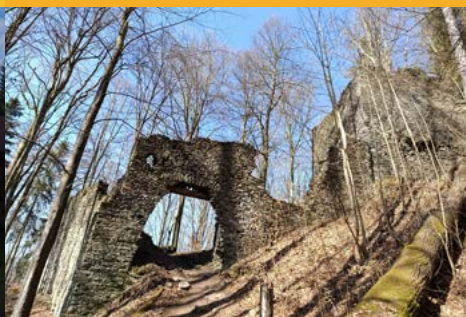
MÁME TO ZA ROHEM. KAM NA VÝLET PO HANUŠOVICKU

Severomoravská chata

Severomoravská chata se nachází ve výšce 851 metr nad mořem pod vrcholem Pohořelce v hřebenové partii Hanušovické vrchoviny. Chatu vybudoval na počátku 30. let minulého století místní německý turistický spolek. Srubová budova v roce 1962 do základů vyhořela a na jejím místě bylo v následujících letech vybudováno rekreační středisko brněnského výzkumného ústavu, sloužící zejména zimním sportům.

Kuchyně této horské chaty připravuje jídla převážně z místních surovin a produktů. Každoročně se mohou hosté na vrchol Pohořelce vydat na Burčákové slavnosti či sledování perseidů. Otevřeno je zde každý den a za každého počasí. Také během Vánoc si lidé mohou vychutnat atmosféru Štědrého dne v horském prostředí.

Nový hrad

Zbytky kdysi mohutného hradního areálu se schovávají na zalesněném kopci nedaleko Hanušovic. Nový hrad patřil svého času k největším hradním komplexům severní Moravy. Zděný palác, šest hranatých strážních věží a trojitý systém hradeb byly vybudovány ke konci 14. století a rozvoj opevnění pokračoval i v dalších letech, až pokrývalo téměř celý skalnatý kopec.

K významnému rozvoji obranných prvků došlo, když areál patřil Bernardovi z Cimburka, který odsud pořádal loupeživé výpravy k okolním šlechticům. Od poloviny 15. století vlastnil Nový hrad rod Tunklů, kteří v čase česko - uherských válek stáli po boku Jiřího z Poděbrad.

Stavba poté doplatila na svoji velikost, rozsáhlý komplex schovaný mezi kopci už nechtěli Tunklové dál opravovat. Koncem 15. století získali hradní areál Žerotínové, ani ti ale neměli zájem na jeho záchraně a z kdysi věhlasné pevnosti tak postupně zbyly jenom ruiny.

Ke zřícenině se dostanete po modré turistické značce přímo z Hanušovic.

Kostel Nejsvětější Trojice Kopřivná

Jednolodní rokoková stavba z let 1746 – 1753 s barokní výzdobou interiéru (fresky Ignáce Oderlitzkeho, sochy Ignáce Günthera).

K areálu dále patří hřbitov se čtyřmi bránami a dvěma kaplemi z doby výstavby kostela a ohradní zeď ze stejné doby. Chloubou kostela jsou i barokní varhany, které mají 792 píšťal a 20 registrů.

Pivovarské muzeum Hanušovice

Expozice je koncipována jako cesta časem od založení pivovaru Holba až po konec druhé světové války. Nahlédnout pod pokličku tradiční výroby nejoblíbenějšího tuzemského nápoje může každý, kdo navštíví Pivovarské muzeum v Hanušovicích. Vzniklo v roce 2010 přestavbou řadu let nevyužívané budovy bývalé školy, kterou Pivovar Holba koupil od města. Ve stejném objektu se nachází také Panská restaurace a tři podkrovní ubytovací apartmány.

Muzejní expozice provází příchozího dějinami pivovarnictví na Hanušovicku, kde se zlatavý mok vaří už od roku 1874. Tehdy začal ve výšce Holba, později připojené k městu Hanušovice, s výrobou ležáku za použití moderní parní technologie sládek Josef Müllschitzký. Vystavené jsou pomůcky a nástroje pivovarníků, které ukazují zapomenuté řemeslo bednářů, kteří pracovali, mj., s křiváky, hoblíky, zejgovci a dřevěnými sudy. Stejně jako dřevěné sudy, ve kterých pivo zrálo, se zvláštní oddíl věnuje výrobním surovinám a rozvážce piva koňskými povozy.

Součástí expozice je i prvorepubliková hospůdka s originálním výčepem. U něj stojí netradiční pohádkový hospodský, jehož vzorem se stala postava z pohádky „Obušku z pytle ven“ z roku 1955 od režiséra Jaromíra Pleskotsa.

MELORI máte za rohem. Přijed'te si užít letní koupání i relax

MELORI aqua & spa, největší horské wellness centrum v Česku zve na letní vodní zábavu i relax. Ještě jste ho nezkusili? Pak je možná právě teď ten nejlepší čas vyrazit. Nemusíte se tu ubytovat! Stačí se rozhodnout a přijet. Moderní horský aquapark nabízí vodní zábavu pro děti i relax pro dospělé.

Mnoho lidí z okolí má Dolní Moravu spojenou hlavně s vytiženými víkendy nebo zimní sezónou. Jenže právě všední dny mají úplně jinou atmosféru. Od pondělí do čtvrtka je v MELORI klidněji, bez front a čekání. Pohodové koupání, vodní atrakce i relax s dětmi nebo po práci si jde vychutnat na sto procent.

„Chceme, aby si místní obyvatelé mohli radovánky u nás užít pravidelně a měli možnost dopřát si kvalitní odpočinek doslova kousek od domova,“ doplňuje za vedení MELORI Markéta Lichovníková.

Proto MELORI nabízí pro obyvatele Hanušovic a spádových obcí 20 % slevu na vstupné do vodního i saunového světa. Stačí se na recepci prokázat platným občanským průkazem s trvalým bydlištěm.

Vodní svět, který baví děti i dospělé

Vodní svět MELORI nabízí vše, co rodiny během letních dnů hledají. Tři zážitkové tobogány o celkové délce přes 270 metrů baví malé i velké návštěvníky. Velkým favo-

ritem je dušový tobogán pro jednu nebo i dvě osoby a obrovskou popularitu si získal také závodní dvojtobogán se společným startem, kde mohou děti i rodiče soutěžit, kdo bude dole rychleji. A ten pomalejší? Toho čeká studená sprška v cíli.

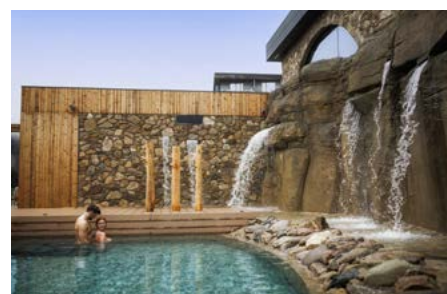
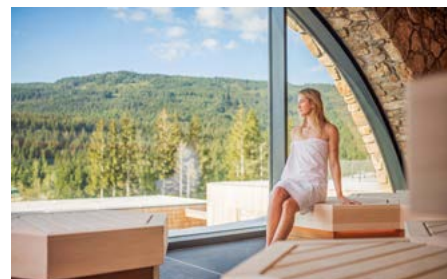
Velké oblíbené se těší také tematický dětský vodní park se skluzavkami, fontánami, vodními prvky a brouzdalištěm pro nejmenší. V těchto dnech navíc MELORI otevírá i venkovní letní bazén se skluzavkou a dalšími dětskými atrakcemi.

Zatímco děti dovádějí ve vodě, rodiče si mohou užít venkovní výplavový bazén s výhledy na hřebeny pohoří Králického Sněžníku nebo velkou slunečnou terasu s lehátky a posezením. Součástí bazénové haly je také bistro s lehkými jídly, saláty i specialitami pro děti.

Pro ty, kteří chtějí spojit vodní zábavu i s hlubším odpočinkem nabízí MELORI také zvýhodněné celodenní vstupy v kombinaci se saunovým světem, který patří k největším a nejkrásnějším v Česku.

V novém areálu bylo myšleno na vše, takže i na pohodlí pro návštěvníky. Autem lze přijet přímo k aquacentru a parkování mají návštěvníci MELORI zdarma.

Ať už hledáte tip na pohodové odpoledne, letní koupání s dětmi nebo místo, kde po výletu příjemně zrelaxujete, MELORI aqua & spa na Dolní Moravě nabízí ideální kombinaci vody, zábavy a horské atmosféry doslova za rohem.

Informace o provozu MELORI aqua & spa najdete na www.melori.cz

Městská knihovna Hanušovice

Ve čtvrtek 11. června 2026 proběhlo v knihovně slavnostní pasování žáků na čtenáře v rámci projektu „Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka“. Během školního roku žáci z 1.A a 1.B ZŠ Hanušovice a jejich třídní učitelky Jana Pitáková a Veronika Pitáková knihovnu navštívili, seznámili se s jejím prostředím, učili se orientovat mezi knihami a plnili různé čtenářské úkoly. Poslední setkání se neslo v duchu **Knihovnické olympiády**, při které děti hravou formou prokázaly své znalosti a dovednosti získané během celého projektu.

Slavnostní pasování bylo krásným vyvrcholením celoroční spolupráce. Děti si za svou píli, vytrvalost a pokroky ve čtení zasloužily titul čtenáře. Všem novým čtenářům gratulujeme a přejeme, aby je knihy provázely na cestě za poznáním, fantazií i dobrodružstvím.

-Městská knihovna Hanušovice-

Rozloučení se školou

Když jsem poprvé vstoupil do školy, netušil jsem, že mě čeká devítileté dobrodružství plné testů, písemek a domácích úkolů. Říká se, že školní léta jsou ta nejlepší, ale já bych dodal, že někdy i ta nejtěžší – hlavně kvůli stresu z písemek a věčně zapomenutým úkolům.

Nejtěžší pro mě byly vždy testy. I když jsem si pokaždé říkal, že se začnu učit včas, nakonec jsem nad učebnicemi seděl až večer před „dnem D“.

První školní den si pamatuji, jako by to bylo dnes. Nejprve nás pasovali na prvňáčky ve školní jídelně a poté nám naše paní učitelka Hodíková ukázala třídu, do které jsme následující tři roky chodili. Ve třetí třídě jsme dostali novou paní učitelku Felnerovou, se kterou jsme poprvé zažili distanční výuku. Bylo to zvláštní období a moc si z něj nepamatuji, přesto mi v paměti utkvělo, jak nám ukazovala svou andulku, kterou naučila mluvit.

Ve čtvrté třídě jsme měli paní učitelku Pěničkovou, která nás učila až do páté třídy. Ve čtvrté třídě ještě pokračovala distanční výuka. Myslím si, že to byla první chvíle, kdy jsme se začali učit dobře lhát, abychom nemuseli celý den sedět u počítače. To byly výmluvy typu: „Nefunguje mi kamera“, „Nejde nám Wi-Fi“, „Mám něco s mikrofonom“ a další. Mezitím, co jsme byli připojeni k paní učitelce, jsme začali objevovat různé vychytávky Messengeru a měli jsme dva videohovory najednou – jeden s paní učitelkou a druhý jen se spolužáky. V páté třídě se život ve škole konečně začal vracet do normálu. A na závěr školního roku jsme si užili výlet do Laser arény.

Po prázdninách jsme nastoupili na 2. stupeň, kde jsme dostali tu nejlepší třídní učitelku, jakou jsme si mohli přát – paní učitelku

Nejraději vzpomínám na první až třetí třídu, kdy byl ještě naprostý klid. Naopak čtvrtá a pátá třída pro mě byla asi nejtěžší. Přechod na druhý stupeň ale proběhl překvapivě v pohodě. V sedmé třídě přišla volba druhého cizího jazyka – vybírali jsme si mezi němčinou a ruštinou a já si zvolil němčinu.

Ze druhého stupně mám spoustu skvělých zážitků. V sedmé třídě jsme vyrazili na vodácký kurz, který jsem si moc užil. V osmé třídě následoval výlet do rakouských Alp. Strávili

Kochovou, se kterou jsme byli až do konce devátého ročníku. Upřímně jí děkuji za to, že to s námi zvládla až do konce, protože období puberty pro ni s námi určitě nebylo jednoduché.

Mezi nejhezčí zážitky určitě patřily výlety, například vodácký kurz a zájezd do Rakouska. Na vodáckém kurzu byla velká zábava, ale zároveň to bylo i náročné. Z výletu do Rakouska mi v hlavě zůstalo opravdu hodně zážitků. Asi nejvíce si pamatuji naši první zastávku na rakouské benzince. Nebylo jednoduché v polospánku přepnout hlavu do němčiny, ale byla tam se mnou moje dlouholetá kamarádka Terka Hnátková, která tehdy uměla německy lépe než já, takže jí tímto děkuji za záchranu.

Navštívili jsme místa, jako bylo Orlí hnízdo, které průvodce nazval „Hitlerovou letní chatou“, dále jezero Königssee, městečko Hallstatt se solnými doly a také samotný Salzburg. Po cestě z Rakouska jsme sledovali hokej, abychom si zkrátili dlouhou cestu autobusem. Moc děkuji škole a vedení, panu Felnerovi a panu Jordovi, za umožnění těchto zážitků.

Pak přišla devátá třída s novým vedením v čele s panem Navrátillem, panem Haltmarem a paní Winklerovou. Začátky nebyly úplně jednoduché, protože změny bývají vždy

třídy jsme spolu zažili spoustu nezapomenutelných zážitků.

Vzpomínám si na spaní ve škole s paní učitelkou Kochovou a paní učitelkou Pěničkovou, na vodácký kurz v sedmé třídě, na jízdu na raftech, spaní s kamarádkami ve stanech... A v osmé třídě jsme si začali uvědomovat, jak skvělý a příjemný kolektiv vlastně jsme. Kolektiv, který drží při sobě.

Teď v deváté třídě bych se někdy nejraději vrátila zpátky v čase, třeba do šesté třídy, a

jsem tam tři nebo čtyři dny, navštívili jsme spoustu památek a chodili po horách. Také nám v osmé třídě poprvé přibýlo odpolední vyučování.

Nyní jsem už v deváté třídě a napjatě čekám, jestli se dostanu na střední školu, kam jsem si podal přihlášku. Poslední dva roky utekly jako voda a upřímně se už docela těším, až odtud odejdu vstříc něčemu novému.

Roman Horký 9. A

náročné, ale postupně se všechno usadilo. Na nový systém si člověk časem zvykne. A přál bych si, aby to pochopily i děti z nižších ročníků a přijímaly tyto změny s větším klidem.

Také bych chtěl poděkovat paní Winklerové, která mě provází školou již od první třídy.

Období přijímacích zkoušek bylo velmi náročné, ale pro mě dopadlo dobře. Dostal jsem se na střední odbornou školu do Nového Města na Moravě na obor Provoz a ekonomika dopravy. Je to především zásluha paní učitelky Kochové a paní učitelky Matouškové, které mě na přijímací zkoušky skvěle připravily, za což jsem jim opravdu moc vděčný.

Bude pro mě obtížné nezapomenout na všechny lidi, které jsem na této škole poznal, protože střední škola je na druhé straně republiky a doma budu převážně jen o víkendech. Rozhodně tak nebude jednoduché udržet kontakt se všemi.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem učitelům, kteří mě učili, své rodině, především rodičům za podporu, a také všem kamarádům a spolužákům.

Mějte se tady krásně! Ahoj!

Martin Koloušek 9. A

znovu všechno prožila. Loučení není jednoduché. Opouštíme známé prostředí, jistotu každodenního režimu i lidi, se kterými jsme trávili tolik času.

Tato škola pro mě nebude jen obyčejnou budovou, ale místem plným vzpomínek.

Nakonec bych chtěla poděkovat všem učitelům, kteří nás podporovali, a nejvíce paní učitelce Kochové za její trpělivost a ochotu.

Müllerová Vendula 9. A

Začneme hezky od začátku. V první třídě bylo všechno nové – děti, učitelky i přísnější pravidla, než na jaká jsem byla zvyklá ze školky. Měli jsme hodnou paní učitelku, která nás provázela prvními dvěma roky.

Ve třetí třídě jsme dostali novou paní učitelku. Také nám přibyl nový jazyk – angličtina. Začátky byly často hodně náročné. Něco se psalo a vyslovovalo stejně, a jindy se to četlo a psalo zcela jinak. Ve třetí třídě jsme se začali víc bavit a postupně si vytvářet nová přátelství.

Čtvrtý a pátý ročník byl těžší než předchozí roky. Dostali jsme paní učitelku, která byla celkem dost přísná. Taky nastal Covid a my jsme zůstali doma. I přes všechny komplikace jsme to zvládli a na konci páté třídy nás čekal výlet do Laser arény v Šumperku. Moc jsme si to užili a tímto jsme ukončili první stupeň základní školy.

Druhý stupeň nám přinesl opět něco

nového. Neminuly nás obavy, ale po čase jsme zjistili, že byly naprosto zbytečné. V šestém ročníku jsme se seznamovali jak s novými učiteli, tak i s novými předměty.

V sedmé nám přibyl další cizí jazyk, němčina nebo ruština. Začátky byly stejné jako tehdy ve třetí. Angličtina se nám pletla s němčinou a naopak. Po čase jsme si zvykli. Tento rok mi přišel nejrozbouřenější, protože jsme procházeli pubertou. Obdivuji naši třídní, že to s námi vydržela.

Ani jsme se nenadáli a osmá třída byla za námi. A i když nám přibýlo odpolední vyučování, ten rok utekl tak rychle, jako bychom tam byli každý den jen čtyřicet pět minut. Nejlepším zážitkem byl jednoznačně výlet do Rakouska. Poznala jsem tam nejen nové kamarády, ale i nádherné krajiny a výhledy, na které se jen tak nezapomíná. Na tento zájezd budu vzpomínat ještě hodně dlouho.

A devátá třída utekla ze všech roků nejrychleji. Myslím, že i přes všechny změny, které nastaly, jsme dokázali udržet naši třídu jako skvělý kolektiv. Tahle třída mi bude chybět.

V dubnu nás čekaly přijímačky, které jsme všichni úspěšně zvládli a každý byl přijat na střední školu, kterou chtěl. Ted už nás čeká pouze ples a akademie. Naše první etapa života končí a v září začne nová. Zase o trochu jiná, než jsme zvyklí.

Chtěla bych poděkovat všem učitelům a učitelkám, kteří nás učili. Hlavně paní učitelce Kochové, která s námi vydržela všechny čtyři roky. Dále bych chtěla poděkovat rodičům, že se mnou vydrželi celých devět let a měli nervy jako z ocele.

Moc děkuji a mějte se krásně!

Karolína Temňáková 9.A

Každé ráno jsem vstával brzy do školy, seděl v lavici dlouhé hodiny a poslouchal výklad učitelů. Časem jsem si uvědomil, že škola pro mě nikdy nebyla jen o učení, ale hlavně o lidech a vztazích, které jsem si tu vytvořil.

Učení mě většinou bavilo, ale nebylo to vždycky jednoduché. Například ve 4. a 5. třídě to bylo dost náročné – dostávali jsme hodně úkolů každý den a systém výuky byl někdy chaotický, protože se hodiny řídily spíš podle možností učitelky než pevného plánu. Na druhou stranu nás to ale posunulo dopředu a v dalších ročnících jsme díky tomu měli některé věci jednodušší.

Velkou změnou pro mě byl přechod do 6. třídy na druhý stupeň. První dny byly zvláštní – cítil jsem se starší, ale mezi staršími žáky zároveň mladší. Postupně jsme si ale zvykli

a začali jsme se ve škole cítit dobře. Mezi nejlepší zážitky patří spaní ve škole, kde panovala skvělá atmosféra – sledovali jsme film a zažili spoustu zábavy.

Další ročníky přinesly ještě silnější zážitky. Vodácký kurz patřil k nejlepším za celou školní docházku – jízda na kánoích, spaní pod stanem a večery u ohně byly něco, na co se nezapomíná. V dalších letech už bylo jasné, že se blíží konec základní školy, a také učení začalo být náročnější. Musel jsem víc přemýšlet o budoucnosti a o tom, kam půjdu na střední školu.

Zážitkem byl i výlet do Rakouska, kde jsme navštívili Orlí hnízdo a jezero Königssee. Pohled na hory a plavba po jezeře patřily mezi okamžiky, které si člověk zapamatuje na dlouho.

Když jsem nastoupil do deváté třídy, přišlo

i nové vedení školy. Novým panem ředitelem se stal Mgr. David Navrátil a zástupcem ředitele Ing. Miroslav Haltmar. Škola se tak dál proměňuje a pokračuje ve svém rozvoji.

Devátá třída už byla hlavně o rozhodování. Vybrat si střední školu nebylo jednoduché, ale nakonec si každý našel svou cestu. Během roku jsme měli různé akce, turnaje a také návštěvy zástupců středních škol. Velkou roli v tom všem hrála paní učitelka Žídková, která nás podporovala, pomáhala nám s výběrem školy i s přípravou na přijímačky.

Když se ohlédnu zpět, těch devět let nebylo jen o učení, ale hlavně o zkušenostech, lidech a vzpomínkách, které si člověk nese dál.

Mrázek Jaroslav 9. A

Když jsem nastupoval do 1. třídy, byl jsem nadšený a plný očekávání. Brzy jsem si našel kamarády a jako třídní paní učitelku jsme měli paní učitelku Hodíkovou.

Ve 3. třídě mě ze všech předmětů nejvíce bavil anglický jazyk. Učila nás paní učitelka Blanka Juříčková, která dokázala angličtinu udělat zábavnou a učila nás hravým způsobem. V dubnu začala on-line výuka. Většina z nás byla nadšená, že můžeme být doma a nemusíme brzy vstávat. Třídní paní učitelkou ve 3. třídě byla paní učitelka Mariana Felnerová. Online výuka mi vyhovovala, protože jsem mohl vstávat později a měli jsme méně hodin.

Ve 4. třídě jsme dostali novou paní učitel-

ku Pěničkovou. Na rozdíl od předchozí paní učitelky byla přísnější a ráznější. Občas jsme dostali i trest – například 10× opsat větu, kterou jsme nevěděli.

V 5. třídě jsme se vrátili zpět do školy. Důle- celá jsem se těšil, až zase všechny uvidím. Dostali jsme také novou paní asistentku, Markétu Kochovou. Byla po celou dobu milá a pomáhala těm, kterým učivo dělalo potíže. Každý den jsme mohli za správné odpovědi získat knoflík, za který jsme na konci týdne dostali malou plastovou figurku. Na konci školního roku jsme jeli do Laser arény v Šumperku a moc jsem si to užil.

Na začátku 6. třídy jsme dostali třídní paní učitelku – Markétu Kochovou. Měla

s námi po celou dobu trpělivost. Na konci 6. třídy jsme byli v Jump aréně v Olomouci, a i tam jsem si to užil.

Na konci 7. třídy jsme jeli na výlet na Da- limilovu rozhlednu. Byl to krásný slunečný den s letním počasím. V 8. třídě jsme vyrazili do Strašidelného domu v Olomouci a potom jsme měli rozchod v obchodním centru Šantovka.

A teď, na konci 9. třídy, se těším na změ- nu prostředí i kolektivu. Poznám nové tváře a čekají mě nové zkušenosti.

Nejvíce bych chtěl poděkovat paní učitel- ce Kochové a paní učitelce Felnerové.

Neugebauer Petr 9. A

Už je to tady. Pořád si neuvědomuji, že už jsem v deváté třídě a že za chvíli odcházím ze základní školy na střední. Připadám si, jako kdybych ještě včera poprvé vstoupila do šesté třídy a stresovala se z nových předmětů, které mě čekaly. No jo... čas strašně rychle utíká. A teď, za měsíc a něco, končí moje první kapitola života a já začnu psát novou. Ani nevím, jestli se mám víc těšit, nebo bát. Na střední škole budu začínat zase od začátku – poznám nové kamarády, seznámím se s novými učiteli a čekají mě úplně jiné zkušenosti. Bude to určitě zajímavé.

Během těch devíti let na základce jsem nasbírala mnoho zážitků. Budu ráda vzpomínat nejen na všechny ty školní akce a výlety, ale i na běžné hodiny, především na naše přestávky, které byly vždycky nejlepší. Jsem velmi vděčná za svůj kolektiv ve třídě. I když to s mými spolužáky bylo někdy vážně peklo, zažili jsme spolu chvíle, na které v životě ne-

zapomenu. Skvělým příkladem byl náš výlet do Laser arény v Šumperku. Možná si říkáte, že je to přece jen obyčejná laser arena a proč vzpomínám zrovna na tohle. Pro mě je to ale můj nejoblíbenější výlet s naší třídou. Všichni jsme tam běhali až do úplného vyčerpání, a když hra skončila, zvědavě jsme zkoumali, kdo vyhrál. Až teď zpětně mi dochází, že o výsledky vůbec nešlo, nejdůležitější byl ten smích a ta společná zábava.

Kromě zážitků jsem určitě získala i mnoho znalostí a naučila se hodně nových věcí, jak v rámci učiva, tak do života. Práci mi velmi ulehčily naše paní učitelky, které nám vždy trpělivě vysvětlují vše, čemu nerozumíme. Ráda bych proto všem poděkovala. Začnu u paní učitelky Kochové, která mi trpělivě vysvětlovala učivo matematiky a výborně mě připravovala na přijímací zkoušky. Nesmím zapomenout na paní učitelku Matouškovou a paní učitelku Žídkovou, které mě zase

připravily na přijímací zkoušky z češtiny. Nevím, co bych bez nich dělala. Chci také moc poděkovat paní učitelce Jordové, byla to ona, která mě naučila číst a psát, a byla tu pro mě už od samého začátku. Velké poděkování patří také paní učitelce Suchánkové. Byla to zkrátka úžasná třídní učitelka, která dokázala i tu nejnudnější hodinu proměnit v obrovskou zábavu. Zkrátka a dobře děkuji všem učitelům, paním učitelkám i paním asistentkám, kteří mě kdy učili. Nesmírně si vážím vaší trpělivosti a děkuji za to, jak moc jste mi moji cestu základní školou zjednodušili.

Takže je to už vážně tady. Moje slohová práce se už blíží ke konci. Moc děkuji, že jste si ji dočetli až do konce. Budoucím deváťákům držím u přijímaček palce. Věřím, že to všichni zvládnete a každý z vás se dostane na svou vysněnou střední školu!

Ngo Minh Chau 9. B

Když si vzpomenu na svůj první školní den, vybaví se mi tolik emocí najednou. Někteří z nás se do školy těšili, jiní měli strach z neznámého prostředí, nových lidí a z toho, co nás vlastně čeká. Byli jsme ještě malé děti, které netušily, jak dlouhá cesta před nimi stojí. A přesto jsme ji společně zvládli. Devět let plných zážitků, nových přátelství, ale i starostí, nervů a důležitých rozhodnutí.

Naše školní cesta nebyla vždy jednoduchá. Někdy šlo všechno samo, jindy jsme museli překonávat překážky a bylo to mnohem náročnější. Každý rok nám však něco přinesl.

Samozřejmě nebylo všechno vždy dokonalé. Občas jsme si nerozuměli, někdy přišly hádky, neshody nebo chvíle, kdy jsme měli pocit, že už je toho moc. Přesto jsme vše společně vyřešili. Naučili jsme se spolupracovat, odpouštět si a držet při sobě. I díky tomu jsme dnes silnější a dospělejší než na začátku.

Velké poděkování patří paní učitelce Han-

ce Jordové, která mě provázela na mém začátku, kdy jsem ještě vůbec netušila, co mě čeká. Byla jednou z prvních vyučujících, které mě školou provedly, a dala mi tu nejlepší přípravu do dalších let. Pomáhala mi, podporovala mě a díky ní byly první školní kroky mnohem jednodušší. Mockrát jí za všechno děkuji, protože na její pomoc a trpělivost nikdy nezapomenu.

Obrovské díky patří také paní učitelce Anetě Suchánkové. Byla člověkem, který dokázal vždy vyslechnout, poradit a pomoci, jak nejlépe dovedla. Když jsme něco potřebovali, nebo jsme si nevěděli rady, snažila se pro nás udělat maximum. Její ochota, laskavost a podpora pro mě znamenala opravdu hodně a za to jí patří velké poděkování.

V posledních letech stála po našem boku také naše třídní učitelka Petra Matoušková. I když to s námi občas nebylo jednoduché, byla to ona, na kterou jsme se kdykoliv mohli obrátit, a nikdy nás neopustila ve štýchu. Byla tu pro nás vždy,

když jsme něco potřebovali, a snažila se nám pomoci v každé situaci. Provázela nás hlavně během jednoho z nejdůležitějších období, a to při výběru střední školy. Nebylo to lehké. Stálo nás to spoustu nervů, rozhodování a přemýšlení o budoucnosti, ale nakonec jsme to zvládli. A i když jsme si někdy mysleli, že to nezvládneme, dnes víme, že to nakonec vůbec nebylo tak špatné.

Teď stojíme na konci jedné velké kapitoly našeho života. Každý z nás nyní začne novou cestu. Každý půjde jinam, pozná nové lidi, nové střední školy a nové začátky. Možná se už nebudeme vídat každý den jako dřív, ale vzpomínky na těchto devět let nám nikdo nevezme. Byla to část našeho života, která nás změnila a posunula dál. Ať už nás budoucnost zavede kamkoliv, jedno je jisté, na naši školu, učitele a společně prožité roky nikdy nezapomeneme.

Winklerová Vendula 9. B

Na svůj první den ve škole si nepamatuji, takže k tomu toho moc napsat nemůžu. Co si ale pamatuji, je to, že jsem naši třídní ze začátku moc neměla ráda. Postupem času jsem si ji ale oblíbila. Naši třídní od první do třetí třídy byla paní učitelka Hanka Jordová. Už tu sice nepracuje, ale pořád na ni vzpomínám ráda.

Další třídní učitelkou byla hodná paní učitelka Aneta Suchánková. Měla jsem ji ráda,

ale minulý rok odešla. Oblíbila jsem si ji hlavně proto, že nás učila angličtinu.

Poslední třídní učitelkou byla paní učitelka Matoušková. Je to hodná učitelka, která mi rozumí. Učí velmi dobře, hlavně němčinu, která mě baví, i když ne tolik jako angličtina.

Další učitelé, které jsme měli, jsou také milí. Děkuji paní učitelce Vařekové za výuku angličtiny a za pořádání akcí pro angličtináře. Velké díky patří také paní učitelce Žídkové

za to, že nás naučila více o dospělém životě a pomáhala dětem s výběrem školy, na kterou půjdou.

Poděkování patří i panu učiteli fyziky, panu Felnerovi, za jeho učení a také za to, že byl ředitelem naší školy. Děkuji i současnému řediteli školy za to, že nám umožnil pořádat školní akce.

Piňosová Soňa 9. B

Když jsem nastoupila do 1. třídy, měli jsme jako třídní učitelku paní Hodíkovou, která nás naučila číst, psát a počítat. Vedla nás jen dva roky a ve 3. třídě jsme dostali paní učitelku Felnerovou. S ní jsme ale moc času nestrávili, protože začal koronavirus a měli jsme online výuku. Pamatuji si, jak jsme se na konci třetí třídy ptali: „Koho budeme mít jako třídní učitelku ve 4. a 5. třídě?“ Paní učitelka nám odpověděla, že paní Pěničkovou. Když nám to řekla, začali jsme mít strach, protože jsme věděli, že dokáže být dost přísná.

Na začátku 4. třídy jsme byli v šoku, ale ne na dlouho, protože koronavirus stále pokračoval. Učení přes kameru nebylo vůbec jednoduché, často nešla

kamera nebo mikrofón, i když někdy to byla jen výmluva. Ke konci 5. třídy jsme se do školy dostali a bylo to dost náročné. Museli jsme hodně dohánět učivo a místo vlastivědy jsme měli buď češtinu, nebo matematiku, ale nakonec jsme to nějak zvládli.

Když jsme nastoupili na druhý stupeň do 6. třídy, tak nám začala už dost puberta. Dostali jsme paní učitelku Kochovou, kterou máme doteď. V 6. a 7. třídě si s námi musela protřpět dost problémů. Taky jsme byli rozdělení na skupinky a všichni se hádali. Nebyl to zrovna nejlepší rok.

Nástup do 8. třídy už byl lepší, začali jsme se víc bavit a uvědomovali si, že příští rok nás čeká 9. třída a akademie.

Když jsme na to pomysleli, bylo nám smutno, jak těch devět let rychle uteklo. Když jsme nastoupili do 9. třídy, tak už to byla jen zábava, nebo aspoň pro mě. Z 9. třídy mám skvělé zážitky, třeba když jsme dělali Halloween nebo čerty pro mladší děti. Vzpomínám si, když jsem byla v 1. třídě a těšila se, až bude organizace akce na nás.

Letošní rok připravujeme akademii. Sice se někdy všichni neshodneme a je docela těžké se domluvit, ale i přesto moc děkuji za krásných devět let svým spolužákům a učitelům, kteří to s námi neměli moc jednoduché. Přeji všem spolužákům do budoucna, ať se jim daří na střední škole.

Svobodová Andrea 9. A

Když jsem poprvé přišla do školy, připadala jsem si ztracená. Postupně se ale škola stala místem bohatým na zážitky, kamarády a vzpomínky. Zažili jsme spoustu skvělých chvil – třeba návštěvu Laser arény v Šumperku, kde jsme se hodně nasmáli, nebo školní

divadlo, které nás nakonec mile překvapilo.

Samozřejmě nebyly všechny dny jednoduché. Psali jsme těžké testy a někdy jsme měli pocit, že to nezvládneme. Nejlepší ale bylo, že jsme na to nikdy nebyli sami a vždy jsme si pomohli.

Teď přichází čas loučení. Každý z nás půjde jinou cestou, ale na naši třídu a naše společné zážitky nikdy nezapomeneme. Škola nám totiž nedala jen vědomosti, ale hlavně přátelství a krásné vzpomínky.

Toráčová Elena 9. B

Vážení učitelé, žáci a rodiče, je to tady – den, kdy se loučíme se Základní školou Hanušovice, kde jsme spolu strávili devět let. Devět let plných nových lekcí, zážitků, ale i dnů plných stresu, písemek, hádek a všeho, co k tomu patří.

Poprvé jsem se ocitl v této žluté budově před devíti lety a vůbec jsem nevěděl, co od této nové etapy, která mně ležela pod nohama, mám čekat. První školní den jsme se všichni seznámili a učitelé nás učili, kde se nacházejí různá důležitá místa ve škole např. šatny, jídelna, záchody, kabinety a v neposlední řadě naše budoucí třída (prozatím), ve které jsme strávili následující tři roky. Školní dny byly poměrně klidné, učili jsme se psát, počítat, dokonce i číst. Děkuji paní učitelce Mgr. Haně Jordové za výuku v prvních třech letech na ZŠ Hanušovice.

Po třech letech jsme změnili jak třídní učitelku, tak třídu. Posunuli jsme se o patro výš, čekal nás nástup do čtvrtého ročníku. Výuka už byla podstatně těžší, ale i tak se to dalo zvládnout. Přibýly nám i nové dovednosti – prezentace, obsáhlejší písemky nebo více úkolů. Další dva roky utekly jako voda a pomalu jsme se loučili s prvním stupněm. Zde děkuji paní učitelce Mgr. Anetě Suchánkové za přípravu na druhý stupeň.

Na stole ležela další kapitola – pře-

chod na druhý stupeň základní školy. Tato fáze přinesla nejen výměnu třídní učitelky, ale i úplně nové prostředí a kolektiv. Učiva výrazně přibýlo; už to nebylo jen psaní písmen, lehká matematika, násobik a jednoduché testy. Do výuky nám vstoupily i slohové práce a celkově náročnější úkoly. Přesto jsme se s tím vším jako kolektiv poprali. Do třídy nám nastoupilo hodně nových žáků, takže o zábavu bylo postaráno, i když během následujících čtyř let skoro polovina z nich odešla. Po každém školním roce nás ale vždy čekaly zasloužené školní výlety, které jsme si pokaždé naplno užili.

Teď tu sedím po uplynulých letech, přijímacích zkouškách, na konci školního roku a vím, že jsem se dostal na svoji budoucí střední školu, na kterou jsem se musel hodně připravovat a jak se říká „Bez práce nejsou koláče“. Po vynaloženém úsilí se mi to vyplatilo.

Kdybych měl připomenout nějaké zážitky za celou školní docházku, tak mezi ně patří určitě lyžáky, nějaké školní výlety, vodácký kurz nebo výlet z minulého roku na tři dny do Rakouska. Zde jsme navštívili místa jako např. Salzburg, solné doly v Hallstattu, také Orlí hnízdo v Bertecksgaden. Celkově jsme si výlet náramně užili, i když cesta byla náročná. Na vodáckém kurzu jsme strávili tři

dny na vodě v kánoích, na kterých jsme urazili úctyhodných čtyřicet kilometrů. Jeden den jsme pak strávili na koloběžkách od firmy Kostka a ujeli jsme dvacet kilometrů, což bylo podstatně lehčí než na vodě. Jako kolektiv jsme byli opravdu produktivní – účastnili jsme se spousty akcí pořádaných školou i městem, a všechny byly vždycky přínosné a plné zážitků.

Nyní, v deváté třídě, mi těch devět let připadá jako chvilka. Minulý rok jsme navíc zažili i výměnu vedení školy po nových volbách ředitele, což byla další velká změna, která nás provázela.

Chtěl bych poděkovat za kvalitní přípravu na přijímací řízení paním učitelkám z češtiny a z matematiky, taky předešlému vedení školy panu řediteli Ing. Františku Felnerovi a zástupci ředitele panu Mgr. Petru Jordovi za poklidně strávených osm let na této škole. Děkuji spolužákům za dobu prožitou v téhle budově a všem učitelům druhého stupně za trpělivě prožité hodiny s námi. Po prázdninách nás čeká finální nástup na střední školy, tak snad se najde další „normální“ kolektiv, se kterým prožiji čtyři roky přípravy na své budoucí povolání.

Vondráček Matyas 9. B

Když jsem před devíti lety poprvé vstoupila do budovy základní školy, měla jsem strach a nevěděla jsem, co mě čeká. Dnes stojím na konci této cesty a uvědomuji si, jak rychle čas utekl. Z malých dětí v první třídě jsme se postupně stali téměř dospělými lidmi, kteří jsou připraveni vykročit dál.

Na základní škole jsme nezažili jen hodiny matematiky, češtiny nebo přírodopisu. Zažili jsme také mnoho výletů, soutěží a nezapomenutelných zážitků se spolužáky. Jedním z nejlepších zážitků byl školní výlet do Londýna. Měli jsme možnost vidět známá místa, jako je Big Ben, Tower Bridge nebo Buckinghamský palác. Nejvíce se mi líbila společná atmosféra během cesty, protože jsme si užili spoustu legrace a máme krásné zážitky, na které budeme dlouho vzpomínat.

Když jsem přestoupila z Jindřichova do Základní školy v Hanušovicích, netušila jsem, jak úžasnou třídu budu mít. Chodím sem už od 5. třídy a za ty čtyři roky mi budou všichni ti lidé opravdu chybět. Samozřejmě byly chvíle, kdy to nebylo jednoduché. Myslela jsem si, že za každým

Nikdy jsem si nemyslela, že bude tak těžké rozloučit se s místem, které jsem tolikrát chtěla co nejrychleji opustit. Až teď si uvědomuji, kolik vzpomínek ve mně základní škola zanechala.

Nikdy také nezapomenu na pana učitele Jordu. Byl to skvělý zástupce, který tu pro nás byl po celou dobu a vždy se snažil pomoci. Když odešel, chyběl nám, protože jsme si jeho podpory a přístupu vážili.

Hodně bych také chtěla poděkovat paní učitelce Kochové. Nemohli jsme si přát lepší třídní učitelku na druhém stupni. Mohli jsme jí říct úplně všechno, nikdy nás nesoudila a vždy tu pro nás byla. Dokázala nás podpořit v těžkých chvílích, ale zároveň s námi zažila i spoustu krásných momentů a smíchu. Pro naši třídu nebyla jen učitelkou, ale také

člověkem, kterého jsme brali skoro jako nejlepší kamarádku. Myslím si, že na ni nikdy nikdo z nás nezapomene.

Loučení není jednoduché. Každý z nás se vydá jinou cestou a možná se už nebudeme vídat každý den. Přesto na základní školu nikdy nezapomeneme, protože právě tady vznikly vzpomínky, které nám zůstanou. I když naše společná cesta končí, učitelé, spolužáci i všechny zážitky, které jsme prožili, v nás zůstanou dál.

Každý z nás teď začne novou kapitolu svého života, ale část našeho srdce zůstane vždy právě tady. Děkujeme všem, kteří nás na této cestě podporovali a pomáhali nám stát se tím, kým jsme dnes.

Kubitová Kateřina 9. A

problémem, který udělám nebo za každou chybu, budu litovat, že jsem sem přišla. Ale bylo to naopak – každý učitel na této škole byl chápavý a snažil se mi pomoci.

Na tuto školu budu vzpomínat jen v tom nejlepším. Nikdy nezapomenu na to, kolik legrace jsem tady zažila – nejen se spo-

lužáky, ale i s některými učiteli. Ať už byly chvíle dobré nebo zlé, lidé na této škole mi zůstanou v paměti. A pár zážitků si ponešu s sebou až do dospělosti. Tímto děkuji učitelkám a učitelům za to, že to se mnou nevzdali.

Pokutová Michaela 9. A

Svaz tělesně postižených v České republice z. s.
klub Hanušovice
Vás srdečně zve na

TANEČNÍ VEČER BEZ HRANIC

25.7.2026 od 19:00
v DK HANUŠOVICE ve velkém sále

- občerstvení zajištěno - živá hudba - bohatá tombola

Vstupné 100,-
Jste srdečně zváni!

HANUŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Vychází 12 x ročně, vždy v polovině měsíce v Hanušovicích. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává město Hanušovice, Hlavní 92, 788 33 Hanušovice, IČ: 00302546, ev. č. MK ČR E 10093, email: noviny@hanusovice.info, karabcova@mu-hanusovice.cz. Uzávěrka příspěvků do 28. dne předchozího měsíce na MÚ Hanušovice. Grafika a tisk: TRIFOX, s.r.o., Třebízského 1514/12, 787 01 Šumperk, redaktor: Jaroslav Kropáč.

7. ROČNÍK BENEFICE

ROT KART FEST

benefice se pořádá pro
Romana Karase a 5 jeho dětí

KDY?

21.8. – 22.8.

2026

KDE?

na louce u
Jesenické ulice

**ROT
KART
BANDA** ♥

pomáháme srdcem

TURBO ARGEMA KOMUNÁL

Stranger Vision Itálie

Ironbound Polsko / ALŽBĚTA

FORREST JUMP / 100:100

PORTA INFERI / DONOR

TORRAX / SCARP

Warning Vision

The Reason

předprodej brzy na

TICKET LIVE

informace na

www.beneficni-koncert.cz

Benefice se pořádá
pod záštitou starosty
Kostky.

Partneři
akce

DEK

HOLBA

Jutherm
stavba | voda | topení | plyn

 Planušovice
Město na křižovatce Jeseníků

 KOSTKA